



Warszawa, dnia 03-06-2020 r.

## MINISTER KLIMATU

1212294.3725273.2908547

**Objaśnienie prawne Ministra Klimatu  
wydane na wniosek Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, na podstawie art. 33  
ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców<sup>1</sup>, dotyczące stosowania  
przepisów art. 7 ust. 4a i 4b ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy  
o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw<sup>2</sup>**

### 1. Zakres wniosku o wydanie objaśnienia prawnego

We wniosku z dnia 27 marca 2020 r. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców wniósł o wydanie objaśnienia prawnego dotyczącego art. 7 ust. 4a i 4b ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 2538, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, w zakresie tego, czy przedsiębiorca posiadający w umowie spółki jeden z kodów PKWiU, wymienionych w art. 7 ust. 4b ustawy oraz posiadający tytuł prawny do instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą - Prawo ochrony środowiska”, ale niewytwarzający żadnego z produktów objętych którymkolwiek z tych kodów, może skorzystać z dofinansowania z tytułu wzrostu cen energii elektrycznej, za okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.

### 2. Stanowisko Ministra Klimatu

Ustawa wprowadza katalog beneficjentów oraz zapewnia mechanizm stabilizacji cen i stawek opłat za energię elektryczną w 2019 r. Z art. 5 ust. 1 ustawy wynika, iż w I półroczu 2019 r. dostosowanie cen energii elektrycznej dotyczy wszystkich odbiorców końcowych bez względu na ich status. W przypadku II półroczu 2019 r., w art. 5 ust. 1a ustawy wprowadzono katalog wyliczonych enumeratywnie podmiotów będących odbiorcami końcowymi, wobec których mechanizm stabilizacji cen energii stosuje się również w II półroczu 2019 r.

Zgodnie z art. 7 ust. 4a ustawy przedsiębiorcy, którzy nie zaliczają się do katalogu odbiorców końcowych, o których mowa w art. 5 ust. 1a ustawy mają możliwość zwrócenia się do zarządcy rozliczeń cen z wnioskiem o wypłatę dofinansowania z tytułu wzrostu cen energii elektrycznej za okres od 1 lipca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.

---

<sup>1</sup> Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, 1495, z 2020 r. poz. 424.

<sup>2</sup> Dz. U. poz. 2538, z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532.

W art. 7 ust. 4b ustawy wskazano obszary działalności, które wyłączone są z możliwości skorzystania z dofinansowania. Na tej podstawie odbiorca końcowy wykonujący działalność gospodarczą, określoną w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 lub w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) 2015 odpowiednio następującymi kodami: 24.42; 08.91; 20.13; 24.43; 14.11 (ex. 32.99); 24.10; 24.20.1; 17.12; 20.15 (ex 38.21); 24.44; (ex.19.10) 20.14; 13.10; 20.60; 07.10 (ex 09.90); 20.16.10; (ex 20.16.51.0); (ex 20.16.30.0); (ex 20.16.40.0); 17.11.14.0, który:

- **wytwarza co najmniej jeden produkt** ze wskazanego w ust. 4b sektora oraz podsektora,
- **posiada tytuł prawny do instalacji**, w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy – Prawo ochrony środowiska **oraz eksploatuje ją**

- nie jest uprawniony do ubiegania się o pomoc, o której mowa w art. 7 ust. 4a ustawy.

Wykładnia przepisu art. 7 ust. 4b ustawy prowadzi do wniosku, że odbiorca końcowy wykonujący działalność gospodarczą jest wyłączony z możliwości ubiegania się o dofinansowanie w sytuacji, kiedy spełnione są kumulatywnie wszystkie wskazane powyższej przesłanki. Zasadne jest przyjęcie, iż o wyłączeniu, o którym mowa w art. 7 ust. 4b nie przesądza samo prowadzenie działalności w jednym z wymienionych w tym przepisie sektorów (podsektorów). Wskazane wyłączenie ma miejsce, gdy odbiorca końcowy wytwarza ponadto minimum jeden produkt z sektora/podsektora objętego tym przepisem, a jednocześnie posiada tytuł prawny do instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz eksploatuje tę instalację. Zauważyć przy tym należy, iż w art. 7 ust. 4b ustawy mowa jest literalnie o tym, że wyłączenie odnoszące się do wytwarzania produktów ma dotyczyć odbiorców końcowych wytwarzających „co najmniej jeden produkt z wyżej wymienionego sektora oraz podsektora”. Wykładania językowa tej części przepisu (użycie spójnika „oraz” zamiast „lub”) może prowadzić do wniosku, iż powyższe dotyczy tylko odbiorców końcowych, którzy wytwarzają co najmniej jeden produkt z wymienionego w tym przepisie sektora oraz co najmniej jeden produkt z wymienionego w tym przepisie podsektora. Taka wykładnia nie wydaje się być prawidłowa mając na uwadze cel wyłączenia oraz przyczyny jego wprowadzenia. Za właściwe należy uznać rozumienie wyżej wskazanej przesłanki wyłączenia w ten sposób, że dla jej zaistnienia wystarczające jest, by odbiorca końcowy wytwarzał jeden produkt dający się zakwalifikować do jakiegokolwiek z kodów PKD lub PKWiU wymienionych w tym przepisie, bez względu na to, czy określa on sektor czy podsektor.

Wprowadzenie katalogu produktów, których wytwarzanie dyskwalifikuje z możliwości skorzystania z dofinansowania z tytułu wzrostu cen energii elektrycznej wynika z faktu, iż produktów tych dotyczy wsparcie, które zostało uregulowane w obowiązującej od dnia 29 sierpnia 2019 r. ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1532, z późn. zm.), dalej jako „ustawa o systemie rekompensat”, która jest rezultatem prac związanych z implementacją do polskiego porządku prawnego dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.), dalej jako „dyrektywa 2003/87/WE”.

Zgodnie z art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE państwa członkowskie powinny przyjąć środki finansowe na rzecz sektorów lub podsektorów, które są narażone na rzeczywiste ryzyko ucieczki emisji z powodu znacznych kosztów pośrednich faktycznie ponoszonych w wyniku przeniesienia kosztów związanych z emisją gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej. Wprowadzone środki finansowe powinny być zgodne również z komunikatem Komisji Europejskiej w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych po 2012 r. (2012/C 158/04) (Dz. Urz. UE C 158 z 05.06.2012, str. 4, z późn. zm.), dalej „Wytyczne”.

W załączniku II Wytycznych wskazane zostały sektory i podsektory, które uznaje się za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji z powodu kosztów emisji pośrednich. Załącznik ten ma swoje odzwierciedlenie w załączniku nr 1 ustawy o systemie rekompensat. Wskazane w tym ostatnim sektory i podsektory są ponadto tożsame z wymienionymi w art. 7 ust. 4b ustawy. Z art. 2 ustawy o systemie rekompensat wynika, że do ubiegania się o rekompensaty są uprawnione podmioty wykonujące działalność w sektorze lub podsektorze energochłonnym, określonym w wyżej powołanym załączniku nr 1. Na kanwie powyższego przepisu dla możliwości ubiegania się o rekompensatę wystarczające jest zatem prowadzenie działalności w jednym sektorze lub w jednym podsektorze spośród wymienionych w załączniku nr 1. Z dalszych przepisów ustawy o systemie rekompensat wynika, że uprawnienie do rekompensaty powiązane jest z wytwarzaniem produktów. Zgodnie bowiem z art. 5 pkt 1 ustawy o systemie rekompensat jednym z warunków ubiegania się o przyznanie rekompensat jest posiadanie tytułu prawnego do instalacji i eksploatacja tej instalacji. Przyjęta w ustawie o systemie rekompensat definicja instalacji wskazuje, iż należy przez nią rozumieć „instalację w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2019 r. poz. 1396, 1403, 1495, 1501 i 1527), **wytwarzającą co najmniej jeden produkt** z sektora lub podsektora energochłonnego, określonych w załączniku nr 1 do ustawy”. Zauważyć należy, iż zasadnicze przesłanki ubiegania się o rekompensatę na podstawie przepisów ustawy o systemie rekompensat są tożsame z określonymi w art. 7 ust. 4b ustawy przesłankami wyłączającymi możliwość ubiegania się o dofinansowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 4a ustawy. Wskazania wymaga ponadto, że przepisy art. 7 ust. 4a i ust. 4b ustawy zostały dodane do ustawy obowiązującej od dnia 29 czerwca 2019 r. ustawą z dnia 13 czerwca 2019 r. zmieniającą ustawę o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę o efektywności energetycznej oraz ustawę o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1210), dalej jako „ustawa zmieniająca ustawę”. Ustawa o systemie rekompensat oraz ustawa zmieniająca ustawę były procedowane w podobnym okresie. Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy zmieniającej ustawę, celem regulacji było stworzenie mechanizmu stabilizacji cen z wyłączeniem możliwości kumulacji pomocy dla poszczególnych grup odbiorców. Powyższe okoliczności potwierdzają zasadność wyżej zaprezentowanej wykładni, zgodnie z którą dopiero wytwarzanie produktów z co najmniej jednego sektora lub z co najmniej jednego podsektora energochłonnego (określonego w art. 7 ust. 4b ustawy) wyłącza możliwość ubiegania się o dofinansowanie na podstawie art. 7 ust. 4a ustawy. Okoliczność taka stanowi natomiast jeden z warunków ubiegania się o rekompensatę na podstawie ustawy o systemie rekompensat.

Uzupełniająco wskazać należy, iż zgodnie z ustawą z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, z późn. zm.) przedmiot działalności jest jednym z obligatoryjnych elementów jakie muszą zostać zawarte w umowie spółki. Należy przez to rozumieć dopuszczalne ramy działalności powołanej struktury organizacyjnej, określone przez współników w umowie spółki.<sup>3</sup> Przepis art. 7 ust. 4b ustawy wskazuje wprost, że produkty objęte wyłączeniem muszą być wytwarzane przez odbiorcę końcowego wykonującego działalność gospodarczą. Postanowienia dotyczące zakresu działalności zawarte w umowie spółki nie są objęte jego treścią.

Mając na uwadze powyższe, Minister Klimatu objaśnia, że przepis art. 7 ust. 4b ustawy należy interpretować w ten sposób, że przesłanką niezbędną do zakwalifikowania określonego w tym przepisie odbiorcy końcowego jako wyłączonego od ubiegania się o dofinansowanie jest **wytwarzanie** przez niego co najmniej jednego z produktów sektora lub podsektora, które zostały w art. 7 ust. 4b ustawy, oznaczone za pomocą kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 lub Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) 2015. Odbiorca końcowy wykonujący działalność gospodarczą, który posiada w umowie spółki jeden z wymienionych w art. 7 ust. 4b ustawy kodów, ale niewytwarzający

---

<sup>3</sup> Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2006 r., sygn. akt II CK 401/05.

żadnego z produktów objętych którymkolwiek z tych kodów oraz posiadający tytuł prawny do instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy - Prawo ochrony środowiska i eksploatujący ją, może ubiegać się o dofinansowanie z tytułu wzrostu cen energii elektrycznej w oparciu o przepis art. 7 ust. 4a ustawy.

*Z poważaniem*

*Z up. Ministra*  
Piotr Dziadzio  
Sekretarz Stanu  
Ministerstwo Klimatu  
/ – podpisany cyfrowo/